

„Hoci viem, že som rybárom ľudí, nič neulovím.“

Pán od teba žiada konkrétny apoštolát, tak ako vtedy, keď ulovili stopäťdesiattri veľkých na pravej strane lodky. Pýtaš sa ma: ako je možné, že nič neulovím, hoci viem, že som rybárom ľudí, že som v kontakte s mnohými ľuďmi a viem rozlíšiť, na koho mám osobitne obrátiť svoj apoštolát?... Vypočuj si odpoveď z úst Petra, ktorú vyslovil pri onom zázračnom rybolove: –„Učiteľ, celú noc sme sa namáhali, a nič sme nechytli.

Ale na tvoje slovo spustím siete.“ V mene Ježiša Krista, začni znova.(Brázda,377)

17. marec

Apoštolát, túžba, ktorá stravuje bežného kresťana, nie je niečo odlišné od každodennej práce: miesi sa do nej a ona sa tak stáva príležitosťou k osobnému stretávaniu sa s Kristom. Keď sa v práci namáhame bok po boku so svojimi spolupracovníkmi, so svojimi priateľmi a príbuznými, môžeme im tak pomáhať dôjsť až ku Kristovi, ktorý nás čaká na brehu jazera. No skôr, ako apoštolom, je treba byť rybárom. A potom, čo apoštolom, opäť rybárom. Rovnaké povolanie predtým i potom.

Prechádza popri svojich apoštoloch, popri dušiach, ktoré sa mu odovzdali

a oni si to ani nevšimnú. Koľkokrát je Kristus nie v našej blízkosti, ale priamo v nás, a my žijeme takým svetáckym životom! Kristus je tak blízko a jeho deti mu nevenujú ani jediný láskyplný pohľad, ani jediné láskavé slovo, ani jeden horlivý skutok.

Ale učeníci, píše sv. Ján, nevedeli, že je to Ježiš. A Ježiš sa ich opýtal: „*Deti, máte niečo na jedenie?*“ Táto rodinná scéna s Kristom ma nadovšetko dojíma. Že to hovorí práve Ježiš Kristus, Boh! On, ktorý má už oslávené telo! „*Spustite sieť z pravej strany lode a nájdete.*“ Oni spustili a pre množstvo rýb ju už nevládali vytiahnuť. Teraz už chápem. Spomenú si na to, čo pri toľkých príležitostiach počuli z Majstrových úst: rybári ľudí, apoštoli. A pochopia, že všetko je možné, lebo rybolov riadi On.

„*Ostatní učeníci prišli na lodi, lebo neboli ďaleko od brehu, len asi dvesto*

laktov, a sieť s rybami ťahali za sebou.“ Ihneď kladú svoj úlovok k nohám Pánovi, pretože mu predsa patrí. Preto, aby sme pochopili, že duše patria Bohu, že nikto na svete si ich nemôže privlastňovať, že apoštolát Cirkvi – jeho ohlasovanie a uskutočňovanie spásy – sa nezakladá na autorite jednotlivých osôb, ale na Božej milosti. (Boží priatelia, 264-267)

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/dailytext/hoci-viem-ze-som-
rybarom-ludi-nic-neulovim/](https://opusdei.org/sk-sk/dailytext/hoci-viem-ze-som-rybarom-ludi-nic-neulovim/)
(28.03.2026)